

[Forsvarsministeren]

lægget. Nej, det ved jeg godt, for det er ikke SFs og VS' taktik i disse sager. Man ved, at der i den danske befolkning er et klart flertal for vort medlemskab af NATO-alliancen, og derfor retter man ikke sine aktioner mod selve dette medlemskab, men mod enkeltelementer, også bærende enkeltelementer, i dette samarbejde. Det er det, vi oplever et eksempel på med det forslag, der nu ligger på bordet.

Hr. Thoft var fremme med regnestokken. Jeg vil sige, at de tal, der er opgivet i de besvarelser, jeg har givet folketinget, og også i min redegørelse i dag, naturligvis er korrekte. Når vi opererer med stigende udgifter, hænger det ikke mindst sammen med, at netop beskyttelsesfaktoren, ønsket om at sikre disse våben mod, at terrorister eller andre får adgang til dem, betragter vi med meget stor alvor, og det mener jeg bestemt også der er grund til at gøre, når man ser den række af begivenheder, vi har oplevet i verden omkring os. Det er ikke en sag, man kan tage let på, og det er klart, at dette ønske om den bedst mulige sikring også afspejler sig i de beløb, der afsættes til dette formål.

Thoft (SF):

Ministeren gjorde opmærksom på det omfattende – det var ministerens udtryk – materiale om, hvordan infrastruktursamarbejdet fungerer, som folketingets forsvarsudvalg har fået udleveret i de senere år. Det er jeg nu ikke så imponeret af, og »omfattende« er nu et meget omfattende udtryk at bruge om så lille en bilagsbunke.

Det er jo ikke småpenge, vi bruger til infrastrukturprogrammet. Fra nogle få millioner i begyndelsen af 1960erne ser det ud, som om det danske bidrag til infrastrukturprogrammet vil vokse til ca. 700 mill. kr. fra og med 1986. Det er en meget voldsom stigning, også når vi ser det på lidt kortere sigt.

Går vi tilbage til 1979, så brugte vi ca. 62 mill. kr. på infrastrukturprogrammet, og når det nu ellevedobles til ca. 700 mill. kr. fra og med 1986, er der tale om en meget voldsom forøgelse af dette bidrag. Derfor må ministeren undskylde mig, det er nu ikke så underligt, at folketinget begynder at interessere sig for, hvad alle disse mange penge skal gå til. Det er jo en større og større procentdel af det danske forsvarsbudget, som nu kastes i

lommen på NATO, og som vi dermed afskriver os retten til selv at råde over.

Jeg har ikke et sekund betvivlet korrektheden af de tal, ministeren har opgivet. Jeg har betvivlet, at det overhovedet er muligt at beregne sig frem, og derfor har jeg spurgt ministeren, hvorledes man kommer frem til de tal, vi har fået oplyst i forsvarsudvalget, nemlig 52 mill. kr. til de gamle atomvåben i perioden 1961–83 og alene i 1983 ca. 10 mill. kr. Jeg vil gerne vide, hvorledes man kommer frem til disse tal. Min egen formodning er, at der er tale om et kvalificeret slag på tasken og ikke ret meget andet.

I sit svar og for så vidt også i sin indledning gjorde ministeren meget ud af, at både de bevillinger, der gives i øjeblikket, og dem, som skal gives i de kommende år, skal bruges til beskyttelse mod terrorister. Nu ved jeg ikke, om terrorismefaren i Vesttyskland er vokset. Mig bekendt eksisterer Rote Armee Fraktion da i hvert fald ikke længere. Jeg ved heller ikke, om disse atomvåben ikke har været beskyttet tidligere og man nu pludselig er begyndt at beskytte dem. Det forekommer mig underligt, at atomvåben, som er stillet op i begyndelsen og slutningen af 1960erne, nu pludselig skal til at bevogtes særlig godt, som om der var opstået en eller anden gevaldig terrorismefare. Mig bekendt var den væsentlig større for 10–15 år siden, end den er i dag, hvis man ser på forholdene i Vesttyskland.

Jeg vil godt til sidst sige, at jeg er ked af, at regeringen ikke kan støtte dette forslag. Jeg er ked af, at forsvarsministeren bliver så vældig ophidset og fremmaner truslen om udmeldelse af NATO og alle disse forfærdelige ulykker – som jeg nu ikke mener ville være så forfærdelige – hvis vi vedtager dette forslag. Der er tale om et forholdsvis beskedent beløb. Der er tale om et beløb, der anvendes til våben, som vi ikke bryder os om, og som vi bør sige nej til. Og det er ikke korrekt, når ministeren antyder, at formålet med dette forslag – med *dette* forslag, vil jeg gerne understrege – er dansk udmeldelse af NATO. Det forslag vil komme senere i samlingen, og da mener jeg nok, vi vil udtrykke os nok så klart som her, hvor vi kun foreslår at pille ca. 10 mill. kr. ud af infrastrukturprogrammet.

(Kort bemærkning).